

[Asger Jensen.]

grund til at tage alvorligt fat på at undersøge, om man i større grad kunne tage hensyn til dette problem.

Jeg kan i hvert fald give hel tilslutning til, at den naturalydelse, der hidtil er givet i form af mælkekort, ophører. Det kan ikke være rimeligt, at man normalt giver en naturalydelse. Om man så har ramt det rigtige beløb, og om det er rigtigt, at det gives til alle, må vi naturligvis også tage under overvejelse, men selve princippet kan vi give tilslutning til.

Det, at det offentlige, det vil sige kommunerne, overtager udgiften ved tabt arbejdsfortjeneste før og efter fødsel, kan vi godt se der er meget som taler for; især for små arbejdsgivere kan det være en vældig belastning. Det har vel også med den ordening, der hidtil har været, ofte fået den konsekvens, at de kvinder, der var i en sådan situation, blev sagt op. Det kan heller ikke være rigtigt, at det er det, man styrer efter. Det er vel tvivlsomt, om det er rigtigt, at 10 timer om ugen er et virkeligt arbejdsforhold. Det har regeringen ikke tidligere foreslået i nogen lovgivning. Det mindste, vi tidligere har været nede på, er 15 timer. Jeg ved ikke, om der her ligger en særlig overvejelse til grund, men det må vi vel også se på.

I det hele taget er det et lovforslag, der er mange enkeltheder i, mens der her ved førstebehandling ikke er så mange principper at beskæftige sig med. Disse enkeltheder vil vi gerne være med til at overveje i et udvalg, og vi vil gøre det ud fra en velvillig indstilling til lovforslaget.

Grethe Philip: Det foreliggende lovforslag hører til de store sociale lovforslag. Stort, hvad den finansielle side angår — der skønnes nettoudgifter på ca. 190 mill. kr. for det offentlige ved gennemførelse af lovforslaget — men også stort, fordi forslaget indeholder vigtige nydannelser og en koordinering af bestemmelserne på det store område, der hedder børnetilskud, børnetillæg og børnebidrag.

Det har jo længe ligesom ligget i luften, at nu måtte vi have noget mere samling på bestemmelserne om de forskellige former for kontant støtte til familier med børn, og socialministeren har tidligere bebudet et lov-

forslag herom. Fra radikal side hilser vi med glæde, at dette lovforslag nu ligger på bordet. Vi mener, at denne koordinering var stærkt påkrævet.

Om lovforslaget i sin helhed vil jeg i øvrigt sige, at det betyder et langt skridt i retning af en øget støtte til familier med børn. Måske det for nogle vil stå næsten som et for langt skridt. Netop for meget socialt orienterede mennesker kan generelle ydelser, der kommer en stor gruppe til nytte uafhængigt af de pågældendes indkomstforhold, virke fremmede. Jeg tror derfor, det for den senere diskussion vil være frugtbart, sådan som det også tidligere er gjort, at ordførerne straks fra første færd slår fast, at adskiligt i dette forslag ikke er socialpolitik i traditionel forstand, men at det sigter på at styrke hele vores familiepolitik. Man erkender, at børn i vore dage medfører store økonomiske forpligtelser for familien, så store, at det må være rimeligt at foretage en økonomisk omfordeling til fordel for de forældre eller enlige forsørgere, der har mindreårige børn at forsørge. For den enkelte familie betyder det, at familien får støtte i de unge år, medens børnene vokser op, mod til gengæld at skulle yde noget, når børnene er fra hånden.

Ved indførelsen i sin tid af de almindelige børnetilskud, der afløste børnefradragene i vor skattelovgivning, trådte en sådan familiepolitik klart frem. Nu ser vi denne linje videreført med forslag om indførelse af en generel moderskabsydelse, der skal tilfalde alle mødre i forbindelse med fødsel uafhængigt af de pågældendes økonomiske forhold.

Jeg opfatter som sagt lovforslaget i første række som et stykke familiepolitik, men samtidig indebærer det meget betydelige sociale forbedringer for forsørgere, der sidder i små kår, en højst tiltrængt støtte, som vi i mit parti kan slutte op om.

For det almindelige børnetilskuds vedkommende sker der flere principielle ændringer. Børnetilskuddet fjernes fra skattelovgivningen og knyttes i stedet til den sociale lovgivning; samtidig sker der en fremrykning af tidspunktet for udbetaling i forhold til fødslen, ligesom tilskuddet fremover principielt skal udbetales til moderen. Selv om familierne vel ofte på mange måder føler sig som en økonomisk enhed,